

у дома си и веднага ме прие. Слѣдъ като му отрапортувахъ за назначението ми и казахъ чинътъ и фамилията си, генерала ми подаде ржка и любезно заговори съ мене. Той ме попита: отъ какъдѣ съмъ родомъ, гдѣ съмъ се училъ и знаа ли турски, а когато му отговорихъ на послѣдния въпросъ утвърдително, той почна да се разговаря съ менъ турски. Оказа се, че генерала говореше тоя языкъ добръ и свободно, но само съ извѣстенъ акцентъ.

Генерала ми разказа, че пѣшия конвой на Негово Императорско Височество ще се сформирова отъ българскитѣ доброволци пристигнали отъ Румѣния, Сърбия и България, които, той — генерала, вече билъ приелъ, прѣди три дена, и че въ този конвой щѣли да бждатъ зачислени всичкитѣ офицери — българи, които служатъ въ руската армия. На свършване генерала, както по прѣди и подполковникъ Калитинъ, изрази надежда, че ний българитѣ-офицери ще бждемъ добри помощници на своето началство.

— Отъ васъ, българитѣ, ще се изисква повече, отколкото отъ руситѣ, свърши той.

Отъ квартирата на генерала азъ излѣзохъ упоенъ отъ радостъ. Та имаше и защо да се радвамъ!

Пѣшия конвой ще се сформирова отъ българскитѣ доброволци. Значи, конвоя ще бжде основата на бждѣщата българска армия! мисляхъ си азъ. И съ това радостно настроение, азъ се опжихъ за квартирата на подпоручика Иванички, мой другаръ, съ когото живѣяхъ на една квартира прѣди заминуването ми въ село. Искахъ да се науча, да ли е свободна стаята, която азъ заемахъ по прѣди, за да се прибера пакъ въ нея, а слѣдъ туй мислѣхъ да отида да се срѣщна съ другаритѣ си — офицери Българи, за да сподѣля съ тѣхъ радостта си.

Подпоручика Иванички не намѣрихъ дома, но стаята се оказа свободна. Азъ казахъ на денщика му, че ще донесатъ дрѣхитѣ, поръчахъ му да ги наредятъ въ стаята ми, и понеже бѣше врѣме за вечеря, отидохъ да вечерямъ. Гостиницината бѣ прѣпълнена, прѣимущественно съ офицери, между които азъ съгледахъ на една маса поручицитѣ Филова и Шиварова, родомъ българи.

— А . . а, Кисовъ, какво чудо се е случило та си напустналъ топлата селска квартира?! извикаха тѣ едногласно, като ми направиха мѣсто до тѣхъ.